

[Holger Eriksen.]

med denne verden, vil det ærede medlem med endnu større ret end Nero kunne sige: hvilken skuespiller er der ikke gået tabt i mig! Jeg har nemlig aldrig været ude for en selvmodsigelse som her. Man er, som den højtærede indenrigsminister har gjort opmærksom på, forarget over, at der sker indgreb i amtsrådenes rettigheder. Men hvad er det for indgreb? Det er indgreb i amtsrådenes rettigheder til at blande sig i det kommunale selvstyre, udtrykt ved kommunerne. Hertil kommer så, at det ærede medlem jo i virkeligheden af fuld kraft arbejder for at bekæmpe det kommunale selvstyre. De 25 promille, som jeg allerede har nævnt, og som den højtærede indenrigsminister også har nævnt, er jo beviset derfor.

Jeg har påvist, at det hovedsagelig er de venstreregerede landkommuner, der har de store grundskyldpromiller. Og hvad så? Så kommer man her og forlanger, at der skal foretages statsindgreb over for det kommunale selvstyre, simpelt hen fordi man trods al agitation ikke er i stand til at tvinge disse kommunalrådsmedlemmer fra venstre til at nedsætte promillerne; og når de ikke vil det og venstre ikke selv har magt til at gennemtvinge det, siger man, at så må staten, lovgivningsmagten, tvinge dem til at reducere promillerne. Se det er en måde, man godt kan agitere på og måske også med en vis virkning, men der er ingen realitet i det, og derfor kan der aldrig komme noget ud af en sådan forhandling.

Hvad det ærede medlem hr. H. C. Toft angår, må jeg sige, at når man bliver ved med at gentage det, der er modbevist, fremsætte de samme postulater hele tiden, kan man i hvert fald ikke forvente, at en diskussion skal føre til noget. Jeg lagde mærke til, at det ærede medlem gentog sin påstand om, at dér, hvor landbrugerne er i mindretal, benytter de øvrige beboere i kommunen sig af det til at vælte alle byrderne over på de stakkels landmænd. Jeg tog ganske vist kun tallene frem for et enkelt amt, men jeg kunne fortsætte fra amt til amt med tal, der viser, at netop i sådanne kommuner har man en lavere grundskyldpromille og navnlig et lavere udskrivningsforhold end noget som helst andet sted. Men det hjælper ikke noget at påvise

det. Man påstår frejdigt alt andet, og det må man for min skyld også gerne, men så kommer man ikke sagens kerne nærmere, og jeg tror, at den sunde fornuft ude i vælgerbefolkningen vil være så stor, at den reagerer mod en diskussion af den karakter.

Thisted Knudsen: Det ærede medlem hr. Holger Eriksens bemærkninger var måske lige ved at strejfe det personlige. Et livs erfaring har lært mig, at når man ikke kan klare sig på anden vis, går man løs på personen. Jeg behøver det ikke, for mine saglige argumenter er i orden, så jeg tager fat på det ærede medlem.

Det ærede medlem vil ikke forstå, hvad det er, der sker ved oprettelsen af ankenævnet. Nu har vi ikke haft nogen egentlig realitetsdrøftelse i udvalget, men det ærede medlem vil komme til at opleve rigtigheden af det, jeg siger, også den højtærede indenrigsminister. Der er ofte — og må være det — konflikter mellem sogne- og amtsråd om ligningsforholdet. Der er mindretal ude i kommunerne, som gang på gang har følt deres rettigheder gået for nær. Det har f. eks. været tilfældet i omegnskommuner, hvor landbruget er kommet i håbløst mindretal, og hvor man efter mit skøn har misbrugt sin skattemæssige ret. Amtsråd, jeg vil se et amtsråd, der underkender et sogneråd. (*Afbrydelse:* Det er der mange der gør!). Ja, så vil vi dér opleve, at man går til ankenævnet. Heri sidder 4 kommunale repræsentanter plus en kongelig dansk embedsmand. Der er opstået strid om skatteudskrivningen i den pågældende kommune — det er dog folkestyrets vigtigste område. To synspunkter finder udtryk i ankenævnet, og det bliver da formanden, der kommer i den vanskelige situation — jeg misunder ikke denne kongelige danske embedsmand — at måtte træffe afgørelsen. En vis praksis, visse kriterier, vil blive dannet. Det vil man komme til at opleve. Og så vil jeg sige noget smukt til det ærede medlem, nemlig at som den redelige mand, det ærede medlem er, vil han en dag sige: Thisted havde selvfølgelig ret!

Må jeg så gå videre med hensyn til spørgsmålet om beskatningen. Jeg er da klar over, at vi her i landet skal have faste skatter, selv om man, som den højtærede